

Epigramas

Jau pražīda kvietkas,
Basi greit lakstīsmā...
Žaltī, kilst tos kainas –
Kojas pakratīsmā!..

Aš manau, kad ponā
Tur kitoki skrundi –
Viskūn gal sujiesti,
Vo aš „naikundu...“

Kvailī, nabūk liurbis –
Kas blogā, sakīk!
Vis po nose murmi –
Unt valdžios supīk!

Eisju aš i Vilniu,
Sportbačiās apsiavis,
Seima aplunkīsu –
Juk nesu toks avins!..

Nažinau, už kūn balsūti –
Vistīk reiks burna užsiūti!...

Kūn norēji, tūn šnekēji –
Kažin, ar kas nors girdēji?!.

Kai išrinka i valdība,
Pirštā greit sulunksti špīga!..

Iš Telšiū! Nabūt žemaitis –
Pakrutēji, išsiraiti!..

Kap norēji būti
Bagots kap karalius,
Bova tik žemaitis –
Eik tu po paraliās!..

Jūkā jam, nors naprijiedis,
Pilvs vis gurg – nu ir begiedis!..

Neišgērus čierkas
Ir šnekieti nēr kas.
Kap apsisuk krami,
Koki širdis rami...

Nabijau aš nieka,
Ko beprisidirbčiau –
Kūn mun padarīsi,
Nalaimings tu pirdžiau?!.

Cit, girtuokli,

Jeigu niekus pliurpsi,
Gausi i makauli;
Jiesdams jeigu šliurpsi –
Būsi degla kiauli.

Tik pilsti iš tuščia i kiaura,
Kol tik sugadina mums aura...

Kīk beveizētum pro lunga,
Tik jūda baižiūri unga.

Ar ilgā dā par reklama
Rodīs vis tūn pati klama?!.